

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 21-483/AL/MN

Beslissing van de Raad van Discipline in het ressort Arnhem-Leeuwarden van 25 april 2022

in de zaken 21-483/AL/MN en 21-484/AL/MN

naar aanleiding van het verzet tegen de beslissing van de voorzitter van de raad van discipline van 9 augustus 2021 van:

klaagster

vertegenwoordigd door: Van B

gemachtigde ter zitting: mr. Van S T

over

verweerder 1 (zaaknummer 21-483/AL/MN)

verweerder 2 (zaaknummer 21-484/AL/MN)

hierna samen: **verweerders**

1 VERLOOP VAN DE PROCEDURE

1.1 Op 7 maart 2021 heeft klaagster bij de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Midden-Nederland (hierna: de deken) een klacht ingediend over verweerders.

1.2 Op 1 juni 2021 heeft de raad het klachtdossier met kenmerk Z 1355165 HH/SD, respectievelijk Z 1355168 HH/SD Z 1149301 HH/SD, van de deken ontvangen.

1.3 Bij beslissing van 9 augustus 2021 heeft de voorzitter van de raad in beide zaken de klachten in alle onderdelen kennelijk niet-ontvankelijk verklaard. Deze beslissing is op dezelfde datum verzonden aan partijen.

1.4 Op 7 september 2021 heeft klaagster verzet ingesteld tegen de beslissing van de voorzitter. De raad heeft het verzetschrift op dezelfde datum ontvangen.

1.5 Het verzet is, gelijktijdig met de samenhangende klachtzaken 21-146/AL/MN en 21-147/AL/MN, behandeld op de zitting van de raad van 21 februari 2022. Daarbij was namens klaagster haar gemachtigde aanwezig. Verweerders zijn eveneens verschenen.

1.6 De raad heeft kennisgenomen van de beslissing van de voorzitter waartegen het verzet is gericht, van de stukken waarop de voorzittersbeslissing is gebaseerd en van het verzetschrift met bijlagen. Daarnaast heeft de raad kennisgenomen van de e-mail met bijlagen namens klaagster van 6 februari 2022.

2 VERZET

De gronden van het verzet houden, zakelijk weergegeven, het volgende in: ten onrechte heeft de voorzitter geoordeeld dat sprake is geweest van kennelijke niet-ontvankelijkheid van klaagster wegens schending van het ne bis in idem-beginsel, terwijl de nieuwe klachten niet op hetzelfde feitencomplex waren gebaseerd als waarover al in de andere klachtzaken 21-483 en 21-484 is geoordeeld.

3 FEITEN

Voor de beoordeling van de klacht en het verzet gaat de raad, gelet op het klachtdossier en de op de zitting afgelegde verklaringen, uit van de volgende feiten

3.1 Mevrouw Van B was in 2017 en 2018 een van de managing partners van Partner in Compliance B.V. (hierna: PiC). Zij verrichtte haar werkzaamheden door middel van klaagster. Mevrouw Van B is indirect bestuurder en indirect aandeelhouder van klaagster.

3.2 In augustus 2018 is de samenwerking met PiC niet minnelijk geëindigd. Klaagster heeft vervolgens in 2019 een civiele procedure tegen onder meer PiC aanhangig gemaakt bij de rechtbank Amsterdam (hierna: de rechtbank). Verweerders stonden PiC c.s. in die procedure bij.

3.3 In voornoemde procedure heeft klaagster bij dagvaarding van 22 maart 2019 onder meer vergoeding van de buitengerechtelijke incassokosten gevorderd.

3.4 Op 24 juli 2019 hebben verweerders een conclusie van antwoord, tevens eis in reconventie bij de rechtbank ingediend en daarbij als productie 17 een brief van klaagster aan Venture Lawyers van 1 maart 2018 overgelegd. In de conclusie van antwoord hebben verweerders namens hun cliënten betwist dat klaagster incassokosten heeft gemaakt.

3.5 Op 1 mei 2020 heeft onder meer klaagster bij de deken een klacht ingediend over verweerders. Op 23 juli 2020 en 4 augustus 2020 is de klacht aangevuld. De klacht had onder meer betrekking op de conclusie van antwoord, tevens eis in reconventie van 24 juli 2019.

3.6 De rechtbank heeft op 9 september 2020 eindvonnis gewezen en de door klaagster gevorderde buitengerechtelijke incassokosten afgewezen omdat niet is gesteld dat die kosten zijn gemaakt. Op 4 december 2020 heeft klaagster hoger beroep ingesteld tegen dat vonnis.

3.7 Op 7 maart 2021 heeft klaagster bij de deken een tweede klacht over verweerders ingediend.

3.8 Bij beslissing van 28 juni 2021 heeft de voorzitter van de raad de in 1.5 genoemde klacht over verweerders kennelijk ongegrond verklaard (zaaknummers 21-146/AL/MN en 21-147/AL/MN). Bij beslissing van 25 april 2022 heeft de raad het hiertegen ingediende verzet ongegrond verklaard.

4 KLACHT

De klacht houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerders tuchtrechtelijk verwijtbaar hebben gehandeld als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet. Klaagster verwijt verweerders het volgende:

a) verweerders hebben bij de conclusie van antwoord, tevens eis in reconventie, die zij op 24 juli 2019 bij de rechtbank hebben ingediend, als productie 17 (civiel-, straf- en persoonsgegevensrechtelijk) kenbaar onrechtmatig verkregen informatie overgelegd, waarmee zij in strijd hebben gehandeld met artikel 10a lid 1 onder d Advocatenwet en gedragsregel 1;

b) verweerders hebben in strijd met gedragsregels 6 en 8 kenbaar en bewust een onware stelling geponeerd in de conclusie van antwoord, tevens eis in reconventie, namelijk de betwisting dat klaagster incassokosten heeft gemaakt, terwijl deze incassokosten met producties werden gevorderd in de op 22 maart 2019 namens klaagster betekende dagvaarding.

5 VERWEER

De raad zal hierna, waar nodig, op het verweer van verweerders ingaan.

6 BEOORDELING

6.1 Voordat de raad de klacht inhoudelijk kan beoordelen moet sprake zijn van een gegrond verzet. Een verzet is alleen gegrond als in redelijkheid moet worden betwijfeld of de beslissing van de voorzitter juist is. Twijfel kan bijvoorbeeld bestaan als de voorzitter een verkeerde maatstaf (toetsingsnorm) heeft toegepast of de

beslissing heeft gebaseerd op onjuiste of onvolledige feiten.

6.2 Klaagster komt in verzet op tegen het oordeel van de voorzitter ten aanzien van beide klachtonderdelen. Naar het oordeel van de raad is de voorzitter ten aanzien daarvan tot een onjuist oordeel gekomen door daarbij uit te gaan van schending van het ne bis in idem-beginsel. Evenals klaagster is de raad van oordeel dat aan de onderhavige klachten andere feiten ten grondslag liggen dan die waarover al werd beslist in de zaken 21-146/AL/MN en 21-147/AL/MN. Het verzet is dan ook gegrond, echter dit leidt niet tot een ander oordeel van de raad om de volgende reden.

6.3 Naar het oordeel van de raad is klaagster niet-ontvankelijk in haar klacht omdat klaagster in dit geval heeft verzaakt om haar klachten over het optreden van verweerders in één keer aan de deken, en daarmee aan de raad, voor te leggen. Alhoewel een concentratie van klachten geen algemeen geldend beginsel in het tuchtrecht is, mocht van klaagster worden verwacht dat zij efficiënt en op voor verweerders (en de raad) minst belastende wijze een klachtprocedure zou voeren. Dat klaagster dit niet heeft gedaan, klemmt temeer, omdat aan klaagster in de eerste klachtprocedure tegen verweerders tot tweemaal de mogelijkheid is geboden om nog aanvullende klachten aan te voeren. Klaagster heeft geen reden voor het beginnen van deze tweede klachtprocedure (over hetzelfde feitencomplex) aangevoerd dan dat zij bij nader inzien ook over die feiten wenste te klagen. Dit late klagen is naar het oordeel van de raad niet verschoonbaar. Daarom zal de raad klaagster niet-ontvankelijk verklaren in haar klacht.

BESLISSING

De raad van discipline:

- verklaart het verzet gegrond;
- verklaart klaagster niet-ontvankelijk in haar klacht.

Aldus beslist door mr. P.F.A. Bierbooms, voorzitter, mrs. A.C.H. Jansen, P.Th. Mantel, A.W. Siebenga, C.A.Th. Philipsen, leden, bijgestaan door mr. M.M. Goldhoorn als griffier en uitgesproken in het openbaar op 25 april 2022.

Griffier

Voorzitter

Verzonden d.d. 25 april 2022